

Simon Vinkenoog
Noordmarkt 13
Amsterdam-C.
tel. 97540

19 augustus 1965

Aan de heer burgemeester van Amsterdam.

Zeer geachte heer Van Hall,

Ik lees in het Parool van gisteren, dat Robert Jasper Grootveld u verzocht heeft om toestemming a.s. zaterdagavond op het Spui, bij het Lieverdje, 'de opgeroepen image van geweld te bezweren'.

Ik sluit me ~~in~~ harte bij zijn verzoek aan, ik verzoek u om toestemming op het Spui a.s. zaterdagavond een happening te organiseren.

Het lijkt mij de enige wijze, waarop ongeregeldeheden als die van de laatste weken, voorkomen kunnen worden.

Het heeft nooit in de bedoeling van wie dan ook gelegen, die zich met de organisatie van de wekelijkse feesten heeft beziggehouden om het geweld te veroorzaken, dat de laatste weken boven het Lieverdje is losgebarsten.

Een happening is een feest, dat gewijd is aan de vrede, de liefde, de verbondenheid van mensen die zichzelf willen zijn, ^{will} aanmoedigen en zodoende de agressiviteit bevochten, die helaas zo'n groot deel van de huidige wereld in beslag neemt.

In mijn boek Liefde, dat mijn uitgever de Bezige Bij u vandaag stuurt, beschrijf ik het ontstaan van de happenings rond het Spui.

De kreet van Robert Jasper 'Kom Klaas' is de roep om een vredes-vorst, zoals de yoll van de Beatles Help afkomstig is van een jeugd, die vrede wil nast, omdat de Universal Soldier, door Donovan op alle door jongeren geliefde grammofoonplaten gezongen, elke jongen is die beseft dat de vrede niet door de wapenen gewonnen kan worden.

Wanneer u op het ogenblik de politie tot de tanden toe bewapent, bereikt u niets dan een staat van beleg, die tot onlusten kan ontaarden, waarvan u noch ik de opvang kunnen bevreesden.

Op dit ogenblik kan de idee van een 'happening', die moderne kunstuiting waarvan alle vormen den zijn, nog uitgevoerd worden: een politiek en geweldloze manifestatie van mensen van goeden wille.

Het muziek en voordracht, waarbij elke toevallige voorbijganger tot een feestvierder wordt, omdat het een feest kan zijn te leven in vrede.

Ook ik kan u een en ander nader uiteenzetten, mocht u dat willen.

Het is mij mogelijk een dertigtal mensen te vinden, die op verschillende plaatsen op en rond het Spui de een of andere creatieve, vrolijke, tot lachen nodende, act verrichten. Slechts op deze wijze kan een samenstelling op den punt vermeden wordt, die leidt tot front-voorming: enkele politie-agenten machteloos tegenover een grote menigte, van wie niemand weet welke kant die verzamelde energie heengaat. Zo'n agent, die volgens een dagblad, insloeg op de mensen met wie hij juist had stam preten, is toch bang? Is angst is toch geen goede raadgever?

Ik ben niet bang een publiek tegemoet te gaan; noch mijn vrienden: zij hebben niets dan de waarheid te brengen. In Los Angeles heeft de overheid de negerzanger Dick Gregory aangezoekt, zijn zwarte broeders te kalmeren. Ook ik neem hier, uit liefde, graag een dergelijke taak op me.

Mocht u van mijn plan niet willen horen: vele dingen gebeuren zonder menselijke planning.

In daar staan zowel een dichter als een burgemeester, een hoofdcommissaris van politie, een Amsterdamse Dagblad, een anti-rockmagiër, als Dr H. Masaph (aan wie ik afschriften van deze brief stuur) volkomen buiten.

Ik hoop met deze brief niemand te kwetsen, ik verblijf met verschuldigde eerbied en gewoelens van hoogachting,

Minister, Universal Life Church.

Beste Robbie,

Wij kunnen zich wel Vrede

thuten? Lees dit even en tel
me of zoek me op.

hoe kan men er uit

WAIERS van 'naken'

je simon

Simon Vinkenoog
Noordermarkt 13
Amsterdam-C.
tel. 67540

www.iisg.nl/grootveld/

Provincie 25.5

24 augustus 1965

Beste Robbie,

Het is jammer dat er tussen ons een misverstand is gerezen, want ik had totnogtoe gedacht dat communicatie tussen ons geen moeilijkheden opleverde. Maar blijkens je uitbarsting van vorige week, waarop ik in de verste verte niet verdacht was, is het nog eens nodig dat ik enkele dingen - wat mij betreft - uiteenzet, en je op die manier tot beter begrip kan brengen voor mijn handelwijze. Dat zou in het vervolg onaangenaamheden vermijden, temeer waar ik zwart op wit vastleg uit welke motieven ik handel - ik speel geen spelletje(s) en zal me zeker nooit door het spel van een ander laten vangen.

Het gaat mij om de waarheid, hoe groot, hoe klein ook. Twintig jaar lang beoefen ik het schrijven, een kunst. Steeds opnieuw is het weer een gevecht om de werkelijkheid te verwoorden, maar ik ben verheugd dat die zich dagelijks uitbreidt. Telkens nieuwe gebeurtenissen, steeds nieuwe tekens, het geluk neemt dagelijks in omvang toe - meer en meer bewust wordende mensen beseffen dat er geen waarheden zijn, behalve die aan te treffen in de hof van Eden. En je weet het uit eigen ervaring: de mens hoeft maar te kiezen, tussen hemel en hel: hij maakt het toch helemaal zelf, niemand staat hem in de weg en niemand weerhoudt hem. Dit duidelijk(er) te maken, is een deel van m'n werk: een ander deel het aantonen van de krankzinnige werkelijkheid, waarbinnen ieder zoveel mogelijk zichzelf hoort te zijn. De happening is er een onderdeel van, de jazz, de poëzie, de Raamstraat, neem maar op - je weet over hoeveel dingen wij kunnen spreken.

Het zijn niet 'mijn' happenings, al heb ik het plezier mogen smaken een en ander van dichtbij te mogen meemaken. Zoals Kaprow zegt: een happening is over, als het een gewoonte wordt. Ik ben ook tegen elke verslaving, en ik zorg voor mijn eigen ritueel, wat niet wegneemt dat ik iedere nieuwe bezoeker aan Amsterdam met klem aanraade zaterdagavond 12 uur het Spui te gaan bezoeken. Binnenkort komt misschien (via Rudy Kousbroek) een franse televisie-ploeg naar Nederland om voor een jongeren-uitzending van 15 miljoen kijkers over Amsterdam als magisch centrum zorg te dragen. Ze willen dat ik als vertaler/ toekoptree dit ik kan ze regelrecht naar jou toesturen. Het gaat mij, voor het geval je dit nog niet mocht weten, niet om publiciteit voor mijn eigen persoontje, ik heb voor of achter geen enkel net te vissen, ik hoef nooit tussenbeide te komen, want wat er gebeurt is rijk en veelomvattend genoeg: ik heb genoeg stof voor m'n hele leven, en ik blijf trouw de werkelijkheid op de voet volgen. Reineke knipt trouw knipsels. Vol liefde. Ik kom ook klaar op het gebeuren, net als jij, misschien ben ik wat minder exhibitionist, maar ik spring weer parachute - ieder zijn kicks. Een hele stad komt klaar op het Lievevrije. Heel Nederland onaneert voor de televisie, als de politie er met getrokken sabels op slaat.

Ieder van ons heeft zijn taak te vervullen, ga jij lekker je eigen gang, maar laat je wat minder door de maker van pseudo-evenementen Prais op sleeptouw nemen. Dat is een goede raad, die je in de wind mag slaan: je hebt hem misschien hard nodig. Ik niet. Laat dat dan het enige verschil tussen ons zijn; ik tracht fake te onderscheiden van clean.

Vee 1 succes en tot ziens - 1 september vertrek ik met vakantie. Ik heb het erg druk gehad de laatste tijd, als ik terugkom heb ik het nog drukker. Als mensen rustig met me willen praten, is het aanbevelenswaardig als zij van te voren even telefoneren. Je

Simon

-2-

Oja, die brief aan de burgemeester.

Ik was die middag zeer begaan met het feit, dat de image van de happening in de publieke opinie te maken kreeg met paranoïde politie-toestanden. Ik was ook bang, dat de zaak kon verslechteren (liep niet J.D. rond met het gerucht 'dat er geschoten' zou worden? En heb jij tenslotte wat anders gedaan dan rondrijden in de auto, rond het Lieverdje dat daar in een magische cirkel van politie-agenten stond? (Ik heb het ook met mijn eigen ogen gezien), en wist dat er duizenden mensen zouden komen kijken. Popelt niet iedereen om actie, in welke vorm dan ook: revolte, opstand, relletjes, de barricade, de happening, het grote spektakel, de dag des oordeels, Gnot, liefde, LSD, iets dat gebeurt - ALS het in godsnaam maar gebeurt (en het gebeurt!)?

Ik dacht, vanuit mijn bevoorrechte positie, van waar uit ik van vele mensen de mogelijkheden ken, een verenigde (das niet één, jij, of twee, jij en ik, of drie, jij en ik en meneer X, maar ver-enigd met zoveel als maar wilden) happening te maken, door op de straathoeken en pleinen rondom het Spui, op de N.2. Voorburgwal, ~~het Spui~~^{de Singel}, de Spuistraat, het Koningsplein, waar maar mogelijk, per persoon aanwezig te zijn met een handeling, die het gebeuren waarmaakte. De een op een muziekinstrument, de ander met zijn stem, de derde met serpentine uit een feestwinkel, de vierde op z'n hoofd staand, de vijfde etcetera - het hoeft maar drie minuten te duren, en het geheel kan herhaald worden op zoveel hoeken als er medewerkers zijn. Je had niet één menigte gekregen, maar duizenden: je had individuen bereikt, inplaats van een massa, waarvan het bewustzijn altijd lager ligt dan het individuele bewustzijn: een massa-psychose is gemakkelijker te bewerkstelligen dan een individuele hersenspeeling - dat hebben we gemerkt in Hitler-Duitsland, waar de N'eurenberger happenings velen verblindden.

Mijn happenings, d.w.z. die waaraan ik meewerk, omdat het er om gaat met vuur te spelen, het vuur van de liefde, het vuur van de opstand - hebben de bedoeling mensen de ogen te openen. Gebart dat door politie-agenten, met blanke sabels en honden - jammer: wat minder politie, wat minder eigen spel.

Enfin, die brief sprak van die verontrusting - voordat ik hem verstaarde wilde ik hem eerst aan jou laten lezen, ik zocht je op, deed hem in de bus, en kwam toen ergens terecht op een plaats waar drie mensen mij ontraden hebben mij met deze happening bezig te houden. 'Je hebt wel belangrijker dingen te doen', en zo bleek het - de brief is dus niet verstaard. De andere exemplaren zijn zelfs verscheurd, jij hebt het enige exemplaar. Wees er minig op, een brief van mij is geld waard, je kunt hem publiceren, etc. Jammer, dat je het G-masker van mijn muur hebt gerukt, ik houd niet van geweld - je exhibitie deed me pijn, vooral om jou.

Als ik namelijk bloemen bij honderden wil verspreiden (ik had een kveker), dan zegt die geste altijd meer dan het éne bosje, dat schielijk wordt neergelegd; het gaat mij om mensen-met-bloemen, niet om een stenen beedje. Ik heb meer met mensen dan met symbolen te maken; de taal is mijn symbool. Je vindt het wel goed (je vindt alles goed, wat ik doe, dank je, dat weet ik ondertussen - dat heb ik uit je mond gehoord) dat ik een doorslag van deze brief stuur aan de Provo-jongens - er waren er drie aanwezig, nietwaar, bij jouw exhibitie? ze hebben recht op een rustig wederwoord mijnerzijds - ik gooi niet graag met loze gebaren en holle woorden - en aan Tom Bouman?

Met beste groeten, je

Wojnaels
Sinner